

kunne nøies med at vedligeholde som Veie, at vi ikke vide, hvormange Hovedlandveie vi behøve at vedligeholde paa den Maade, som hidtil er skeet, eller hvorvidt disse kunne gaae over til en mindre omhyggelig Vedligeholdelse, og endelig deri, at vi ikke vide, hvilke Omkostninger det vil medføre at anlægge de Veie, som Ingen vil nægte nødvendigt endnu bør anlægges i Sylland, for at Veinet selv blot paa en tarvelig Maade kan blive fuldført.

Naar den høitærede Minister har bemærket, at det er vigtigt, at denne Lov vedtages, for at denne lange Session kan bringe nogen Frugt, saa er det dog absolut det Vigtigste, at man først kommer til Kundskab, om den Frugt, man vil bringe frem, duer noget, thi hvis den ikke er god, staae vi os bedst ved, at den ikke bliver frembragt. Men hvad vindes der i det Hele taget ved denne Reform? Jeg tror ikke, at der for Statsborgerne vil vindes nogen som helst Formindskelse i Udgift. Der vindes ganske vist for Statskassen, hvis jeg ikke fejler meget, 64,000 Rd., der ville bespares ved, at den slipper for Vedligeholdelsen af Hovedlandveiene. (Maurer-Petersen: 50,000 Rd.!) Ja, ganske rigtigt, det er 64,000 Rd. med Fradrag af Domindegtterne, altsaa omfrent 50,000 Rd. Men hvad der saaledes spares for Statskassen, spares jo ikke for Statsborgerne, medmindre man kan være forvisset om, at der i det Hele taget vil blive anvendt Mindre dertil. Jeg skal nu ikke benægte, at der maaskee paa den Maade vil blive givet Mindre ud til Veiene; men at der bliver givet Mindre ud, vil kun ligge deri, at Veiene selv blive mindre gode, thi Ingen skal saae mig til at troe, at den ukyndige Vedligeholdelse — nei jeg vil ikke sige den ukyndige, jeg beder om Forsælselse for dette Udtryk, men den mindre kyndige Vedligeholdelse ikke i sig selv er kostbarere end den kyndige, og derom behøve vi vel ikke at strides, at der med Hensyn til Amtsveienes Vedligeholdelse ikke har været den Grad af Kyndighed tilstede, som med Hensyn til Vedligeholdelsen af Hovedlandveiene. Jeg kan derfor ikke indsee, at dette er en Reform, som vil lægge Landet øde, hvis den ikke bliver tilendebragt; jeg tror virkelig ikke engang, at der vil blive hdet Lan-

det et Gode ved denne Lov. Jeg troer tværtimod, at den Tilstand, som vi nu have, i mange Henseender er at foretrække for den, som vil komme frem efter denne Lov. Jeg skal imidlertid være villig til at gaae ind paa den, naar det nærmere bliver undersøgt, hvilke Udgifter denne Lov vil foraarsage Amtene; men derom høves der endnu ikke nogen Kundskab, og, forinden vi vide dette, kan det ikke bedømmes, om der ikke er Anledning til at optage det Forslag, som den ærede første Taler omtalte, og som blev stillet i Landstinget, nemlig at sætte en Maximumsgrænse for den Udgift, der skal udredes af Hættforret til Veibyrdens saaledes, at hvad der medgik udover dette Maximum, der af Udvalgets Mindretal var anslaaet til 2 Rd. 16 ß, skulde for Halvparten dækkes af Staten, kort sagt, at der sættes en saadan Grænse, at Amtene virkelig blive istand til at bære den Byrde, som nødvendigt vil blive dem paalagt efter denne Lov, naar det skal fyldestgøres, som bør være Lovens Siemod.

Indenrigsministeren: Jeg skal meget bestemt modtage, hvad den ærede Landstingsmand for 10de Kreds (Jessen) fremførte om, at det ifjor nedsatte Udvalg havde begjæret hderligere Oplysninger for at gaae ind paa Lovforslaget i dets Heelhed. Man finder endogsaa anført forrest i Udvalgets Betænkning, at Udvalget ikke kan Andet end billige Lovudkastet i alle dets Hovedtræk; Udvalget har dernæst, efter en omhyggelig Gjennemgaaen af samtlige Bestemmelser, stillet gennemgribende Ændringsforslag paa flere Punkter, og jeg troer saaledes ikke, at det ærede Medlem vil kunne finde nogen som helst Anledning af, at Udvalget dengang betragtede sin Betænkning som en foreløbig Betænkning; navnlig er Udvalget ogsaa fuldkommen gaaet ind paa den Tanke, at Hovedlandveiene fremtidigt skulde gaae over til Amternes Bestyrelse. Den Tanke, som det ærede Medlem nu sidst fremsatte, at en Udlicning eller Udvæjning skulde finde Sted mellem de forskjellige Amt, naar Veibyrdens blev større for det ene Amt end for det andet, forekommer mig aldeles uigjennemførlig, thi Grundlaget, hvorpaa den hviler, er ikke Andet